

Последния разговоръ съ Иванъ Михайловъ и мнение за бждешето на Македония.

Пжтувайки за България презъ Юни 1990 година се отбихъ при моятъ чичо Иванъ Михайловъ за да му разкажа онова, за което утивахъ тамъ. Казахъ му, че съ мене нося и първия компютъръ за СМД. Моятъ чичо много се интересуваше отъ това което ставаше вѣче въ България и искаше моето мнение за изборите тамъ.

При тръгване отъ Римъ ме задължи да се върна пакъ презъ Италия и го информирамъ за това което е станало презъ първите избори следъ промените.

На края на Юни (1990г) се върнахъ презъ Италия. Бѣше неделя когато тръгнахъ къмъ апартамента кждето живееше той съ семейство Попови. Вида Боева отъ Охридъ е секретарката на чичо Радко която е работила най-дълго съ него.

При влизане въ двора на апартамента чичо Радко ме видя и отвори железните врати преди да натисна копчето. Семейство Попови ги немаме, бяха отишли да правятъ покупки. Чичо бѣ необръстнатъ понеже не бе очаквалъ да се върна толкова бързо отъ България. Винаги когато съмъ говорилъ съ него, той бѣ облеченъ съ бяла риза и вратовръзка.

Още съ влизането ми, ме вкара въ неговата стая, кждето имаше повече материалъ на масата отколкото на пода.

На масата видяхъ и вестникъ Зора, за които вестникъ чичо Радко ме запита дали този вестникъ е сжщия отъ миналото. Казахъ му, че се запознахъ съ редактора на вестникаТози младъ човѣкъ ми направи много хубаво впечатление. На масата видяхъ и няколко лозунги които бяхъ виждалъ по София. Сигурно Антонъ Поповъ ги е правелъ, за някой хора въ София.

Веднага разговора мина на тѣмата какво стана, съ изборите въ България. Разказахъ на чичо Радко, че въпреки толкозъ години комунистическо безобразие, изборите ми изглеждаха горе-долу цивилизовани. Нямаше онова за което пише Алеко Константиновъ въ Бай Ганю.

Чичо почна самъ да говори на тази тѣма. Отъ сѣга нататѣкъ трябва да внимаваме , тѣй като комунизма е въ България много години , и нашитѣ организации трябва да се съобразяватъ съ законите на България. Ние сме частъ отъ българския народъ и следователно ще трябва да се съобразяваме и съ политикитѣ и съ народа. Ние ще трябва да обяснимъ на българския народъ , че македонското освободително движение , не бе движение да правимъ две български държави а една България силна и неделима.

Моето мнение е; да не се бърза съ референдума за присъединяване на Македония къмъ България. Казвамъ го това , понеже сѣрбитѣ сж въ Македония близо 100 години. Тѣ въ Македония иматъ свойтѣ агенти въ всяка сфера.

Ние първо ще трябва да обяснимъ на нашитѣ братя тамъ , че тѣ сж частъ отъ останалия български народъ. Сжщо така ще трябва да имъ обяснимъ , че сѣрбитѣ отъ тяхъ искаха да сжздаватъ несжществуваща нация "македонската".Ще трябва да ги информираме , че целта на сѣрбитѣ бѣ да отделятъ нашите братя отъ Вардарска Македония отъ България. .Този процесъ е дълъгъ и затова Азъ мисля , че не трябва да се бърза съ референдума за присъединяване на Македония къмъ България.

Ние ще трябва да оставимъ на нашитѣ братя сами да искѣтъ присъединяването на Македония къмъ България.

Значи (Автора) ще трябва да се връщаме къмъ формулата на Българските Акционни комитети за присъединяване(Априлъ 1941 г.).

Ти знаешъ(Радко) , че ние никогашъ не сме били за отделна държава Македония. Това го знамъ (автора) но ние не съумяхме да го разкажемъ добре.

Не (Радко)забравяй , че нашитѣ организации по Америка бѣха наблюдавани отъ сжответнитѣ власти и ние трябваше да се съобразяваме , както съ тяхъ така и съ останалите граждани на Македония. Днесъ ние не може да пренебрегнемъ албанското присжствие въ Вардарска Македония. Помнишъ какво му казахъ на Гоцевъ(Димитъръ Гоцевъ отъ Македонския Наученъ институтъ) , че ние въ тези моменти ще трябва да се съобразяваме съ албанцитѣ , понеже тѣ стигнаха до Вардара и вземаха Скопие.

Значи чичо(автора) ние за сѣга , не трябва да бързаме съ референдума за присъединяване и не трябва да го правимъ ние отъ вѣнъ !. Да , защото (Чичо Радко) и сърбитѣ и гърцитѣ ще се опитатъ да окупиратъ Македония , така както стана презъ 1913 година.

Ние ще(чичо Радко) трябва да се учимъ и отъ миналото. Значи ясно ми е , това нещо ще го кажа на Гоцевъ , че съ идеята на референдума не трябва да се бърза , докато не се обясни на хората , че тѣ сж часть отъ българския народъ.

Сѣга може ли да ти направя една снимка! Да , но чакай да се облека съ бяла риза. Не , нѣма нужда , искѣмъ да тѣ снимамаъ като Ганди!. Сега Ганди ли ще ме правишъ? Не чичо , българския народъ тѣ е виждалъ съ комитска униформа и съ връзка , сѣга искѣмъ да тѣ види като обикновенъ българинъ! Край.

Последната снимка на Иванъ Михайловъ бе публикувана по страниците на вестникъ Македония.

Г. Младеновъ Торонто 4 сеп , 2004г.

Георги Младеновъ съ Гнѣ. Иванъ Михайловъ Римъ 1968 година

